advokatnævnet

DATO: 29.09.2026 **Sagsnr.2026-848**

Indbragt for retten

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [klager] klaget over [indklagede], [by].

Klagens tema:

[Klager] har klaget over, at [indklagede], der bistod en udlejer i en lejeretlig sag, har tilsidesat god advokatskik ved at gå videre end berettigede hensyn til varetagelse af egne og hans klients interesser tilsagde, herunder ved at ophæve et lejemål på et åbenbart uhjemlet grundlag, ved formuleringen af et varsel om ophævelse i tilfælde af manglende adgang til lejemålet, ved at fremsætte forvrængende og stigmatiserende beskyldninger mod [klager] og ved at forsøge at vildlede Advokatnævnet.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 4. marts 2026.

Sagsfremstilling:

[Indklagede] bistod en udlejer med en sag mod [klager] som lejer.

Det fremgår af sagen, at der i 2025 havde været et sagsforløb mellem udlejer og [klager] ved huslejenævnet og Ankenævnet for Huslejenævnene vedrørende

udbedring af mangler i det i sagen omhandlede lejemål.

Ved e-mails af 20. december 2025 til udlejer fremsendte [klager] vedhæftet en liste over mangler i lejemålet og billedmateriale til støtte herfor. [Klager] har under nærværende sag fremlagt et udateret brev med en liste over 18 mangler til udbedring i lejemålet. I brevet gjorde hun gældende bl.a., at arbejder udført i november og december 2025, som var blevet påbudt af husleje- og Ankenævnet, ikke var blevet udført med den fornødne hurtighed og mindst mulige gene, som det var foreskrevet i lejelovens § 104. Endvidere anførte hun bl.a., at det var særligt kritisabelt, at udlejer ved gentagne lejligheder havde undladt at aflåse lejemålet efter udførte arbejder, hvorved der havde været direkte adgang til dette, og hun bad om at modtage en plan for udbedring af manglerne inden for 7 dage, ligesom hun tog forbehold for at indbringe sagen for huslejenævnet.

Den 3. januar 2026 indbragte [klager] en sag om 17 forskellige mangler i lejemålet for huslejenævnet.

Ved brev af 12. januar 2026 anmodede huslejenævnet om udlejers skriftlige bemærkninger til, at [klager] havde anmodet huslejenævnet om at pålægge udlejer at udbedre 17 forskellige, oplistede vedligeholdelsesmangler i lejemålet efter lejelovens § 114.

Det fremgår af sagen, at udlejer ophævede [klager]s lejemål den 2. februar 2026. Denne ophævelsesskrivelse er ikke fremlagt for Advokatnævnet i nærværende sag.

I brev af 19. februar 2026 til [klager] anførte [indklagede] bl.a.:

> ”***Varsling om adgang*** **[adresse]**
>
> *På vegne af din udlejer* […] skal jeg hermed rette henvendelse til dig.
>
> Du har indbragt en sag om vedligeholdelsesmangler i dit lejemål med i alt 18 punkter for huslejenævnet. Udlejer har ret til at få adgang, jf. lejelovens § 102, til at besigtige de påståede mangler og konstatere behov for udbedring.
>
> I medfør af lejelovens § 102, varsles du hermed om at give adgang til dit lejemål den 26. februar 2026 kl. 9:00.
>
> Formålet med adgangen er at besigtige de påståede mangler, herunder

konstatere behov for udbedring.
Såfremt du ikke giver adgang til lejemålet som varslet, vil det føre til ophævelse af lejeforholdet, jf. lejelovens § 182, stk. 1, nr. 3 og nr. 13.

Hvis du ikke kan være hjemme til at give adgang i ovennævnte periode, skal du sørge for at andre kan give adgang eller du kan aflevere en nøgle til udlejer.

Det bemærkes, at ovenstående ikke tilbagekalder tidligere fremsendte breve. Det præciseres derfor, at ophævelsen af den 2. februar 2026 fastholdes i sin helhed."

Ved e-mail af 20. februar 2026 til [indklagede] anførte [klager] bl.a.:

"Jeg er den 26. februar 2026 på arbejde hele dagen og har derfor ikke mulighed for at være til stede i lejemålet på det varslede tidspunkt.

Ved tidligere adgang har udlejer flere gange forladt lejemålet uden at lukke og låse af, hvorfor der har været fri adgang for uvedkommende. På den baggrund kan jeg give adgang på et tidspunkt, hvor jeg har mulighed for selv at sikre, at lejemålet låses forsvarligt efterfølgende.

Jeg giver derfor adgang til besigtigelse efter lejelovens § 102 på følgende tidspunkter:
• fredag den 27. februar 2026 kl. 10:00
eller
• mandag den 2. marts 2026 kl. 10:00

Jeg skal samtidig bemærke, at de adgangsvarsler udlejer hidtil har givet, har været meget kortfristede. Jeg skal derfor opfordre til, at fremtidige varsler gives med længere frist, således at jeg som lejer **reelt** har mulighed for at indrette mig efter udlejers ønske om adgang, når der i øvrigt foreligger et sagligt grundlag herfor.

Manglende mulighed for adgang på et konkret varslet tidspunkt, når lejer tilbyder nærliggende alternative tidspunkter, udgør ikke misligholdelse og kan derfor ikke danne grundlag for ophævelse, jf. lejelovens § 182.

Jeg beder samtidig om, at det sammen med bekræftelsen af tidspunktet oplyses, **hvem** der fra udlejers side vil være til stede ved besigtigelsen, herunder om der deltager håndværkere eller andre sagkyndige.

> Jeg beder om at få oplyst, hvilken af de to foreslåede datoer der ønskes adgang, senest tirsdag den 24. februar kl. 12.00. Af planlægningsmæssige årsager skal jeg anmode om fyldestgørende svar inden dette tidspunkt. Såfremt bekræftelse ikke foreligger rettidigt, kan jeg ikke garantere mulighed for adgang på de foreslåede datoer."

I e-mail af samme dato, den 20. februar 2026, til [klager] bekræftede [indklagede], at han sammen med udlejer ville komme til besigtigelse den 27. februar 2026.

Den 27. februar 2026 pågik e-mailkorrespondance mellem [indklagede] og [klager], som kl. 08:51 anførte bl.a., at når de skulle ind kl. 10:00, stod bagdøren åben, og hun bad dem om at smække den, når de gik. [Indklagede] spurgte kl. 08:59, om hendes e-mail skulle forstås sådan, at hun ikke var hjemme til besigtigelsen, og bemærkede, at denne ikke kunne gennemføres, hvis hun ikke gennemgik de påståede vedligeholdelsesmangler med udlejer, så behovet for udbedring kunne vurderes. [Klager] svarede kl. 09:14 bl.a., at hun ikke var hjemme, idet hun skulle på arbejde, og at han i sin skrivelse havde anført, at hvis hun ikke var hjemme, skulle hun sørge for, at der blev givet adgang, hvilket hun således gjorde. Herefter anførte [indklagede] kl. 09:21, at som det fremgik af adgangsvarslingen, var formålet med besigtigelsen at gennemgå de af [klager] påståede mangler og at vurdere behovet for udbedring, hvorefter besigtigelsen ikke kunne gennemføres, hvis hun ikke var til stede til at anvise manglerne. Samtidig meddelte [indklagede], at han sammen med udlejer ville møde op til det aftalte tidspunkt.

I brev af 27. februar 2026 til [klager] skrev [indklagede] bl.a.:

> "***Ophævelse af lejemålet*** **[adresse]**
> *Som advokat for din udlejer* […] skal jeg hermed ophæve dit lejemål beliggende [adresse] med omgående virkning.
>
> Ved brev af den 19. februar 2026, har udlejer varslet adgang til dit lejemål den 26. februar 2026 kl. 9:00 med henblik på at gennemgå de af dig påståede vedligeholdelsesmangler og vurdere behov for udbedring heraf.
>
> Ved mailkorrespondance af den 20. februar 2026, blev det med dig aftalt, at besigtigelsen blev rykket til fredag den 27. februar 2026 kl. 10:00, idet du ikke havde mulighed for at være til stede på det varslede tidspunkt, og gerne ville sikre dig, at dit lejemål blev låst forsvarligt af.

> Udlejer og undertegnede mødte op til det aftalte tidspunkt. Det blev dog konstateret, at du ikke var hjemme til at gennemgå de påståede mangler, hvorfor besigtigelsen ikke kunne gennemføres.
>
> I medfør af ovenstående skal jeg hermed ophæve dit lejemål beliggende [adresse] i medfør af lejelovens § 182, stk. 1, nr. 3, idet du er udeblevet fra den aftalte besigtigelse, hvorfor den ikke kunne gennemføres. Det ændrer ikke herved, at du ved mail af den 27. februar 2026. har oplyst, at vi bare kunne gå ind ad bagdøren og smække den, når vi havde været lejemålet igennem, da de påståede mangler skulle gennemgås og udpeges af dig. Dette sidestilles med nægtelse af adgang.
>
> Endvidere ophæves lejemålet i medfør af lejelovens § 182, stk. 1, nr. 13, idet du har indbragt en sag om vedligeholdelsesmangler, men ikke sikrer dig, at manglerne kan gennemgås med udlejer, hvorved udlejer bliver afskåret fra at vurdere behov for udbedring. Det bestrides i det hele, at der er mangler i lejemålet. Din adfærd har karakter af chikane og du misligholder dine forpligtelser på en sådan måde, at din fjernelse er påkrævet.
>
> Der tages således forbehold for at gøre erstatningskrav gældende for de øgede omkostninger til advokatbistand udlejer har haft i forbindelse med din chikanerede adfærd.
>
> Jeg skal derfor anmode dig om at fraflytte og rydde lejemålet senest den 6. marts 2026, kl. 12:00.
>
> Såfremt lejemålet ikke er fraflyttet og ryddeliggjort, samt at nøglerne ikke er afleveret inden den nævnte frist, vil du blive forsøgt udsat af lejemålet med fogedrettens bistand eller sagen indbragt for boligretten.
>
> Udlejers krav på omkostninger ved udsættelsen tillige med erstatning for ethvert tab ved misligholdelsen forbeholdes.
>
> Det præciseres, at nærværende ophævelse hverken tilbagekalder eller ændre tidligere fremsendte ophævelse eller breve, hvorfor ophævelsen af den 2. februar 2026 samt ex tuto adgangsvarsling af den 20. februar 2026 fastholdes i sin helhed."

[Klager] har oplyst, at fogedretten den 31. marts 2026 nægtede at fremme udlejers krav om, at [klager] skulle udsættes på baggrund af brevet af 27. februar 2026.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Klager] har påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at gå videre end berettigede hensyn til varetagelse af egne og hans klients interesser tilsagde, herunder bl.a. ved at ophæve lejemålet på et åbenbart uhjemlet grundlag, ved formuleringen af varslet om ophævelse i tilfælde af manglende adgang til lejemålet, ved at fremsætte forvrængende og stigmatiserende beskyldninger mod [klager] og ved at forsøge at vildlede Advokatnævnet.

[Klager] har til støtte herfor gjort gældende bl.a., at [indklagede] i brevet med adgangsvarsling af 19. februar 2026 udtrykkeligt anførte: ”Hvis du ikke kan være hjemme til at give adgang i ovennævnte periode, skal du sørge for at andre kan give adgang eller du kan aflevere en nøgle til udlejer.” Varslingen indeholdt ingen angivelse af, at hun som lejer skulle være fysisk til stede eller personligt anvise manglerne, og hun indrettede sig i overensstemmelse hermed. Der var intet i denne adgangsvarsling, som gav [klager] anledning til at forstå, at besigtigelsen efter [indklagede]s opfattelse forudsatte hendes personlige tilstedeværelse. Begrebet ”besigtigelse” indebærer efter almindelig sproglig og juridisk forståelse, at den adgangsberettigede part selv foretager gennemgang og vurdering. [Klager] havde forud for besigtigelsen fremsendt en omfattende og detaljeret mangelskrivelse til både udlejer og huslejenævnet, herunder billeddokumentation for hver enkelt mangel, og manglerne var således allerede grundigt dokumenterede. Det er derfor faktuelt forkert og et forsøg på vildledning af Advokatnævnet, når [indklagede] gør gældende, at manglerne ikke kunne identificeres. Den omstændighed, at huslejenævnet i sin gengivelse af sagen i høringsbrevet til [indklagede] fremlagde forholdene i en kortere eller mindre detaljeret form, kan ikke lægges [klager] til last, idet hun den 20. december 2025 havde fremsendt mangelbeskrivelser med samlet og systematisk dokumentation for manglerne til udlejer.

Endvidere har [klager] gjort gældende, at [indklagede] under en e-mailkorrespondance mellem dem fremsatte et nyt krav om, at besigtigelsen ikke kunne gennemføres uden hendes tilstedeværelse. Dette skete 39 minutter før besigtigelsen, og herved etablerede [indklagede] sine egne, nye forpligtelser for

[klager] som lejer. Disse forpligtelser fulgte hverken af lov, varsel eller aftale, og han anvendte derved selvskabte krav som grundlag for at ophæve lejemålet samme dato, den 27. februar 2026. Lejeforholdet blev således ophævet på baggrund af en misligholdelse, som først opstod efter hans egen ændring af præmisserne. Det er gjort gældende, at det ikke kan anses for foreneligt med god advokatskik at støtte ret på selvopfundne og uhjemlede forpligtelser. I e-mailen af 20. februar 2026 til [indklagede] skrev [klager] ikke, at hun ville være til stede under besigtigelsen, men at hun ønskede mulighed for selv at sikre, at lejemålet blev aflåst forsvarligt efterfølgende. [Indklagede]s ensidige forståelse eller forventning kan ikke medføre, at der forelå en bindende aftale. Det havde en konkret og praktisk baggrund, at [klager] ønskede at rykke besigtigelsen til den 27. februar 2026, idet hun på denne dato arbejdede i eget værksted 10 minutters transporttid fra lejemålet, og hun kunne derfor sikre aflåsning i sin frokostpause, hvilket ikke var muligt den 26. februar 2026. [Klager]s formulering vedrørte således muligheden for efterfølgende aflåsning og ikke en accept af en forpligtelse til personlig tilstedeværelse under selve besigtigelsen. Som advokat påhvilede det [indklagede] at sikre, at væsentlige forudsætninger for adgang stod klart og utvetydigt for modparten, hvilket navnlig gælder, når der senere støttes alvorlige retsfølger på en påstået forståelse.

Det er også gjort gældende, at en ophævelse af et lejemål er et særdeles indgribende retsmiddel, som efter fast retspraksis alene kan bringes i anvendelse, når der foreligger en klar og væsentlig misligholdelse med sikkert retligt grundlag. Der foreligger en omfattende doms- og nævnspraksis vedrørende adgangsnægtelse i lejeforhold, og denne fastslår, at ophævelse kun undtagelsesvis kan komme på tale og forudsætter en klar og dokumenteret nægtelse af adgang i strid med et gyldigt adgangsvarsel. Det er gjort gældende, at den foreliggende situation falder klart uden for dette, og spørgsmålet om, hvorvidt udlejer havde behov for, at manglerne blev anvist i [klager]s lejemål, har ikke betydning for, om [indklagede] har tilsidesat god advokatskik i sagen.

Derudover er det gjort gældende, at det udgjorde en tilsidesættelse af god advokatskik, at [indklagede] i adgangsvarslingen af 19. februar 2026 anførte, at ”Såfremt du ikke giver adgang til lejemålet som varslet, vil det føre til ophævelse af lejeforholdet, jf. lejelovens § 182, stk. 1, nr. 3 og nr. 13.” Formuleringen var egnet til at give [klager] et retligt misvisende indtryk af, at manglende adgang på det konkret varslede tidspunkt automatisk ville medføre ophævelse af lejeforholdet. Ved den konkrete formulering opstillede han en direkte og ubetinget sammenhæng mellem

manglende adgang på et konkret tidspunkt og ophævelse, ligesom han fremstillede ophævelse som en automatisk retsfølge og undlod at tage forbehold for den nødvendige konkrete væsentligheds- og proportionalitetsvurdering. Disse forhold gav [klager] et misvisende billede af retsstillingen.

Endvidere er det gjort gældende, at [indklagede] i ophævelsesskrivelsen brugte formuleringer om "*chikane*", "*misligholdelse*" og at fjernelse af [klager] var påkrævet, hvilket skabte et negativt og belastende billede af hendes adfærd, som ikke svarede til de faktiske forhold og var egnet til at skade [klager]s integritet.

Indklagede:

[Indklagede] har principalt påstået afvisning, subsidiært frifindelse.

Til støtte for afvisningspåstanden har [indklagede] gjort gældende bl.a., at en påkendelse af sagen forudsætter en stillingtagen til den underliggende sags realitet, herunder en bevisførelse, som ikke er egnet til at finde sted for Advokatnævnet. Der er i den forbindelse henvist til Advokatnævnets afvisning af klagesagerne med sagsnr. 2026-808, 2026-841, 2026-849, 2026-850 og 2026-851, som alle udspringer af samme sagskompleks mellem udlejer og [klager].

Til støtte for påstanden om frifindelse har [indklagede] gjort gældende bl.a., at han ikke er gået videre end berettigede hensyn til varetagelse af udlejers interesser tilsagde. Samtlige retsskridt over for [klager] blev foretaget i overensstemmelse med lejelovens bestemmelser, og der er hverken fremsendt tomme trusler eller andet. Den i lejeloven foreskrevne procedure er fulgt, herunder varsling af adgang grundet sagligt behov for adgang samt ophævelse af lejemålet, da adgang blev nægtet. Dette retsskridt var udløst af den af [klager] indledte sag ved huslejenævnet vedrørende mangler i lejemålet. Det er bestridt, at [indklagede] fremsatte et uhjemlet krav 39 minutter før varslet adgang og anvendte dette som ophævelsesgrund.

[Klager] indbragte sagen for huslejenævnet den 3. januar 2026, idet hun ønskede, at huslejenævnet skulle pålægge udlejer at udbedre en række vedligeholdelsesmangler. Af høringsbrev af 12. januar 2026 fra huslejenævnet til udlejer fremgår, at [klager] havde klaget over 17 forskellige mangler uden nærmere beskrivelse af, hvad punkterne konkret dækkede over, og der var til høringen

vedlagt 51 billeder uden nærmere beskrivelse af, hvilken påstået vedligeholdelsesmangel billederne skulle vise, hvornår og hvor billederne var taget, eller hvad [klager] konkret ønskede udbedret. For udlejer var det ud fra huslejenævnets høring ikke muligt at gøre sig bekendt med, hvilke forhold der ønskedes udbedret, og der var derfor behov for adgang til [klager]s lejemål for at besigtige forholdene. Det er gjort gældende, at udlejer ikke havde modtaget den af [klager] udfærdigede gennemgang af mangler.

Endvidere er det gjort gældende, at det af [indklagede]s varsling om adgang til lejemålet fremgår, at formålet med adgangen var at besigtige de påståede mangler og vurdere behov for udbedring. Ved e-mail af 20. februar 2026 til [indklagede] skrev [klager] bl.a., at hun den 26. februar 2026 ikke havde mulighed for at være til stede i lejemålet på det varslede tidspunkt, og at hun kunne give adgang på et tidspunkt, hvor hun selv havde mulighed for at sikre, at lejemålet blev låst forsvarligt efterfølgende. Det var [indklagede]s og hans klients forståelse af denne e-mail fra [klager], at hun havde tænkt sig at være til stede i lejemålet på tidspunktet for besigtigelsen.

[Indklagede] har endvidere anført, at [klager] ved henvendelse til ham den 27. februar 2026 kl. 08:51 meddelte, at bagdøren stod åben, og at den skulle smækkes, når besigtigelsen var gennemført. Under efterfølgende korrespondance stod det klart, at [klager] ikke havde tænkt sig at være hjemme. Da formålet med besigtigelsen var at gennemgå de af [klager] påståede vedligeholdelsesmangler, og da udlejer af ejendommen ikke havde mulighed for at gennemskue, hvilke forhold der konkret ønskedes udbedret, uden at [klager] udpegede de pågældende mangler, blev besigtigelsen ikke foretaget. Lejemålet blev derfor ophævet i medfør af lejelovens § 182, stk. 1, nr. 3.

Selvom det fremgår af brevet med adgangsvarsling, at [klager] kunne sørge for, at en anden gav adgang eller lagde en nøgle til lejemålet, såfremt hun ikke var hjemme, så var det bare ikke tilfældet i den konkrete situation. Besigtigelsen blev rykket efter aftale med [klager], så hun havde mulighed for at være hjemme og tillige kunne sikre sig, at lejemålet kunne låses forsvarligt af. Hvis [klager] havde oplyst, at hun ikke havde tænkt sig at være hjemme, så ville udlejer have bedt om en redegørelse for de påståede mangler, så forholdene kunne gennemgås uden [klager]s tilstedeværelse. Det forhold, at [klager] den 27. februar 2026 lod døren til lejemålet være ulåst, og at udlejeren således kunne gå ind i lejemålet, var

formålsløst, og derfor må det sidestilles med en adgangsnægtelse.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 7 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Ytringer og vildledning af Advokatnævnet

Advokatnævnet finder, at [indklagede] ikke har tilsidesat god advokatskik ved formuleringen af varslet om adgang i brevet af 19. februar 2026, ved de fremsatte ytringer om [klager]s adfærd i brevet af 27. februar 2026 eller ved de indgivne bemærkninger til Advokatnævnet under skriftvekslingen af nærværende klagesag.

Nævnet har herved lagt vægt på bl.a., at ytringerne om [klager]s adfærd blev fremsat i et privat brev tilstillet hende, og at en advokat har vide rammer for at fremkomme med sin egen og sin klients opfattelse af en sags faktiske og retlige omstændigheder.

Ophævelsen af lejemålet

Det påhviler en advokat, inden advokaten bistår en udlejer med at ophæve eller opsige et lejemål, at foretage rimelige undersøgelser af, om grundlaget for at ophæve eller opsige lejemålet er opfyldt.

Advokatnævnet finder, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at gå videre end berettigede hensyn til varetagelse af hans klients interesser tilsagde ved den anførte begrundelse for ophævelsen af det i sagen omhandlede lejemål i brevet af 27. februar 2026 til [klager].

Nævnet har herved lagt vægt på, at en ophævelse af et lejemål er et særdeles indgribende skridt over for en lejer, og når en advokat på vegne af en udlejer varsler adgang til et lejemål, så bør en lejer kunne indrette sig i tillid til, at der ikke sker ophævelse af lejemålet, når påbuddet efter dets ordlyd efterkommes af lejeren.

Det fremgår udtrykkeligt af brevet af 19. februar 2026 fra [indklagede] til [klager], at hun blev varslet om at give adgang til lejemålet, så udlejer kunne besigtige dette, og at hvis hun ikke kunne være hjemme til at give adgang i den nævnte periode, skulle hun sørge for, at andre kunne give adgang, eller hun kunne aflevere en nøgle til udlejer. Ved brev af 27. februar 2026 til [klager] ophævede [indklagede] lejemålet med begrundelsen, at hun ikke var hjemme til at gennemgå de omhandlede mangler.

Nævnet finder, at brevet af 19. februar 2026 med føje bibragte [klager] opfattelsen af, at hun ikke behøvede at være til stede under besigtigelsen af lejemålet, så længe der blev givet adgang på det varslede tidspunkt, ligesom [indklagede] heller ikke under e-mailkorrespondancen af 20. februar 2026 udtrykkeligt meddelte [klager], at hendes tilstedeværelse var en forudsætning for gennemførelsen af besigtigelsen.

Det kan ikke føre til en anden vurdering, at det for [indklagede] eventuelt først under e-mailkorrespondancen mindre end én time før besigtigelsen, den 27. februar 2026, stod klart, at [klager] ikke deltog heri, eller at han på dette meget sene tidspunkt meddelte hende, at besigtigelsen ikke kunne gennemføres, uden at hun anviste manglerne.

Konklusion

Advokatnævnet finder, at [indklagede] i ovenstående omfang har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Der er i sagen tale om et førstegangstilfælde, hvorved [indklagede] har tilsidesat god advokatskik.

Sanktionen er derfor efter nævnets praksis som udgangspunkt en bøde på 10.000 kr., og nævnet finder, at der ikke er omstændigheder i sagen, der giver grundlag for at fravige dette udgangspunkt.

Advokatnævnet pålægger derfor i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, [indklagede] en bøde på 10.000 kr.

[Indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

[Indklagede] pålægges en bøde til statskassen på 10.000 kr.

På nævnets vegne

Steen Mejer